

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haassenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1879 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Atragem atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Martie 1879 ași înnoii din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista sau a întârzia cu espedirea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârzie, pentru ca editura să se poată orienta cu tiparul esemplarelor.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumărătorului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fișii de adresă dela abonamentul ultim.

Alegeri la sinodul archidieceșan.

Următoarele alegeri ne-au mai venit la cunoștință:

În cerc. VI (Ilia) din cler: Moise Lazar as. cons., mireni: Alecsie Olariu, avocat, Ioanichie Olariu funcționar; în cercul XX (Agnita) din cler: Nicolae Popea, archimandrit și vicariu archiepiscop, mireni Ioan Tecoanță vice-notar reg., Ioan Zacharie vice-notar reg.; în cercul III (Sebeș) mireni; Dr. Stefan Păcurariu, avocat, Ioan Bojiță, avocat; în cercul IV (Orăștie) din cler Ioan Botean paroch, mireni: Dr. Avram Tincu, George Secula avocat; în cercul XVII (Vâlcele) din cler: Dr. Ilarion

Pușcariu, protosincel; în cercul XIX (Făgăraș) din cler; Traian Mețian, preot.

Revista politică.

Sibiu, în 7 Martie.

În camera ungurească nu mai încap alt obiect la desbatere, decât catastrofa dela Seghedin. Opozițiunea face pe guvern responsabil pentru aceasta daună însemnată, ce a suferit țara și populațiunea. Deputatul dela Seghedin, Ferdinand Bakay a prezentat următoarea rezoluțiune: „camera să esmită o comisiune de 12 cu mandatul, a erua cauzele catastrofei, ce a suferit Seghedinul, a elabora un proiect de lege pentru delăturarea acestor cauze, a conscrie paguba de mobilită și de imobilită în Seghedin, a așterne camerei un proiect de lege despre reedificarea orașului și a elabora o dare de samă despre regularea Tisei.” Aceasta rezoluțiune se desbate în ședința de astăzi; partida guvernamentală a hotărât în conferința ei a nu primi rezoluțiunea.

Contele Șuvaloff, diplomatul, care totdeauna, când este vorba a pacifica ceva, intră în acțiune, se află chiar acum în călătorie dela Londra preste Berlin la Petersburg. Misiua lui este, precum ne asigură foile oficiale, a realiza o înțelegere între puterile europene cu privire la cestiunile încă neresolvite a tractatului dela Berlin. Misiua contelui Șuvaloff se spriginesce de adunarea națională din Tirnova, care tământă lucrările sale, pentru ca alegerea de principe să nu se întempe înainte de 3 Mai și Rusia să aibă astfel prilej a prelungi ocuparea Rumeliei.

Și Turcia contribuie cât poate pentru a încurca itele în Rumelia răsăriteană. În favorul imperiului turcesc s'a instituit așa numita comisiune internațională și ai crede, că Poarta ar preveni din resputeri acestei comisiuni, cărei Rusia și așa i face câte toate greutăți la elaborarea

unui statut pentru Rumelia răsăriteană. Însă membrii turcesci ai acestei comisiuni se opun necontentit la propunerile făcute chiar și de către Anglia și Austria.

O depeșă din Constantinopole de dto 18 Martie comunică: directorul de finanțe al Rumeliei răsăritene Schmidt a sosit dimpreună cu generalul rusesc Stolypin în Slivno și iu amenințat de către locuitorii de acolo. La mandatul generalului s'au făcut mai multe arestări.

Correspondentul din Berlin a diarului „Pester Lloyd” scrie, că prim-ministrul Franciei Waddington n'ar fi neaplecat, a sprijini proiectul Rusiei pentru unirea Rumeliei răsăritene cu noul principat al Bulgariei, fiindcă numai aceasta ar fi o garanție pentru pacea în provinciile din cestiune. Planul: a face posibilă aceasta unire a neamurilor bulgare prin o alegere a unui principe al Bulgariei care, întrunind și aprobarea Poartei, se poată fi totodată guvernor al Rumeliei, — uniune personală — se spriginesce foarte tare de guvernul Franciei. Și Italia este în privința aceasta de acord cu Francia.

Guvernul din Atena a dat mandat comisarilor grecesici din Prevesa, a aștepta instrucțiunile comisarilor turcesci și dacă cumva instrucțiunea n'ar consuna cu tractatul dela Berlin, constatând opunerea Turciei, să signeze protocolul și să plece. Delyanias de acum încă s'a adresat la puteri pentru mijlocire.

Discursul

dlii T. L. Maioreșcu rostit în Camera României la 23 Febr. (8 Martie 1879).

D-lor deputați! Starea în care ați dus mica opozițiune conservatoare în mijlocul d-voastre este în momentul de față neobișnuită. Până acum, de câte ori veneau propuneri, în rarele casuri în cari au venit, din partea noastră, vă vedeam pre toți, din o parte și din alta, uniți ca să afirmați adversitatea

de principii. În cazul de față însă ne înfățișăm nouă celor din opozițiunea conservatoare, un spectacol cu totul deosebit. Vedem aceasta majoritate, aceasta aproape unanimitate de până acum despărțită în două tabere. Eu am auzit pe unul din cei mai autorizați deputați ai majorității d-voastre de până acum, ași în minoritate, pe acela care se numea un veteran al luptelor parlamentare încă de la constituantă, pe d. N. Ionescu, aruncând majorității acestei camere cuvântul mistificare și am auzit pe d. raportor, reprezentant al acestei majorități, răspundând minorității d-v. cu acelaș cuvânt de mistificare. Când unii al tora vă aruncați cuvântul de mistificare, permiteți opozițiunii conservatoare de a nu vă imita în aceasta procedere. Noi sîntem convinși, că nu poate fi vorba de mistificare în aceasta adunare, nici din partea unora, nici partea altora. Sînt convinși, că este de demnitatea ori căru parlament de a crede și a afirma, că ori-ce deputat lucrează în bună credință ca un reprezentant al țerei întregi. Așa dar, de bună credință și fără mistificare ași ruga ca unul din acei cari vor vorbi după mine să'mi facă o noare de a mă lămuri asupra următoarei întrebări. Noi cei din opozițiune vom vorbi în sensul propunerii majorității și vom vota în acelaș sens, adevăz vom vota moțiunea pentru revisuirea art. 7 din Constituțiune, fără a vota și vre-o motivare. Întrebarea care o fac este însă aceasta: pentru ce voți d-v. din minoritate să ne siliți pe noi toți de a vota nu numai propunerea de revisuire a art. 7, (căci aceasta o primim cu toții), dară de a vota și motivele d-v.? Cestiunea 'mi-a părut deplasată până acuma, și 'mi pare că și D. Codrescu ieri, și D. Furculescu și D. Ionescu astăzi au făcut o confușiune asupra a două lucruri deosebite: motivele și concludiunea. D. Furculescu, care a vorbit în urmă în sensul minorității, ne-a citit pe Laferriere ca să probeze, că declarațiunea trebuie să fie motivată. Eu am împrumutat dela dsa cartea și iată ce citesc în Laferriere, în pasagiul citat de dsa. „Les declarations en cette matiere es font d'après les formes de sous les projets de lois ordinaires.” Va să dăcă și declarațiua, că este cazul a se revisui articolul 7 va trebui însoțită de o espunere

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.
(9. urmare.)

VI.

De la Leyden la Anvers.

Al doilea signal resună.

Călătoriul făcu o repede întorsătură și stătă față în față cu acela, care ajunsese prea târziu.

— Ah! Dacă nu mă înșel, am onorul de a saluta pe doctorul Van-der-Bader....

Învățatul, căci el era, se închină, cu o oftare dureroasă.

— Tocmai dânsul, domnule, răspunse el.

— Voiu avé dar onorul, a călătorii împreună cu cel dintâiu învățat al Holandei, cu vechiul meu profesor?

— Ah, nu credeam a avé fericirea să te cunosc.

— Lucru firesc, răspunse tinărul

om, dând cuvintelor sale un accent mai grav; D-ta ai avut atâta elevi, domnule doctor!

— Adevărat, dîse învățatul.

— Nu mă mir dar, dacă îți sînt necunoscut, și eu îmi reînosc întrebarea: avea-voiu plăcerea de a'ți fi soțul D-tale de drum?

— Este cu neputință, domnule, ai vădut tocmai, că mi s'a refuzat un bilet la Anvers.

— La Anvers?

— Da, și eu mă vîd silit, a mai aștepta poate, vre-o patru sau cinci oare.

— Stimat domnule Van-der-Bader, îmi vei permite, să'ți fac un mic serviț?

— Placă!

— Un amic, pe care'l așteptam aici, avea să plece cu mine la Anvers. Acest amic n'a venit, și eu pot dispune de locul seu, îmi vei face onorul să'l primesci?

— Ah, domnule, îmi faci o mare bucurie, însă...

— Lasă scrupulii; amicul meu nu

va mai veni acum, mai avem abia încă un minut...

Al treilea signal răsună cu putere.

— Aide, domnule doctor, dîse tinărul.

— Viu, dîse Van-der-Bader, cu față voioasă, D-ta ești o adevărată providență pentru mine; călătoriua mea se începe bine.

— A mea cu atâta mai mult, replică cu dulceață vechiul elev al doctorului.

După vre-o câte-va clipe cei doi călători erau bine așezați într'un confortabil vagon, și trenul alerga cu toată înțimea spre Utrecht.

Van-der-Bader își pusese în față lui un mic sac de drum, și pe sac o carte: *Amorul de Michelet*.

— Așa dar, scumpul meu învățator, începă deodată tinărul soț de drum al învățatului, D-ta nu'ți mai aduci aminte de elevul Alphen Eller-mann, acest reu subiect, al cărui memorie era atât de nemulțumitoare?

— Așa va fi, îi replică doctorul, ce-au ajuns el?

— Se află înaintea D-tale.

— Ah!

— Tocmai cum îți spun.

— Ei bine, domnule Ellermann, eu nu te-ași fi recunoscut.

— O cred, prea bucuos... trei generații de studenți au eșit de atunci din universitatea de Leyden; de alt-cum, călătoriile au trebuit să mă schimbe foarte mult.

— Ai făcut călătorii?

— Foarte mari.

— Ah! Ah!

— Cu toate aceste sînt încă de parte de a fi sfârșit cu aceste plimbări în giurul lumii, ah! ceea ce caut, mai că nu e de aflat.

— Și ce cauți domnule Ellermann? întrebă învățatul cu curiositate.

— Fericirea, domnule!

— Frumos obiect de studiu, cugetă doctorul, apoi adaose tare:

— D-ta mergi?

— La Paris!

— Auzi, auzi! Tocmai acolo merg și eu.

— Dar, a bună samă, spre alt scop decât mine, domnule Van-der-Bader; un om ca D-ta, nu se ocupă de nimi-

de motive. Dară cine o tăgăduiesc aceasta? Dară oare aceasta e în discuțiune? Unde ați vădut un act legislativ, unde Camera s'a pus pe votarea legei ce i se aduce alături de espunerea de motive a ministrului?

Dară motivați dlor, cât veți voi; nu mă faceți însă pe mine, care mă unesc cu concluziunea dv., să votez și motivele dv. Aceasta n'a trecut prin capul nici unui parlament din lume și s'nteste necorecti, constituționalmente vorbind, când cereți dela noi să vă votăm nu numai concluziunea, dară și elementarum D-v. Este d-nii mei, așa de elementar aceasta, în cât mă mir, cum a scăpat din vederea vechiului parlamentariu la 1866 deosebirea între proiect de lege și espunere de motive. Concluziunea și proiectul de lege se votează, considerantele și espunerea de motive nici-odată. De exemplu, întrând astăzi în Cameră mi s'a prezentat un proiect de lege ordinaru al d-lui ministru Ferichidi pentru calea ferată dela Mărășeci la Buzău. Pentru calea este la a 3-a pagină, espunerea de motive este dincolo pe cele două pagini. D. ministru pune înainte 5 motive, eu însă am un al șeselea și numai pentru acela voiu vota legea: este linia strategică între Mărășeci și Buzău. Dacă ar fi fost vorba numai de înlesnirea comunicației simple, motivele economice numai m'ar fi făcut să mă aștept cu aceasta nouă cheltuială, dară pentru motive strategice eu votez legea. Este dară o eroare constituțională, o eresie parlamentară, când domnia voastră cereți să vă votez nu numai concluziunea ci și motivele. Asupra motivelor fiecare consciință e liberă: în concluziune să neconstituțională a fost de greșită, cât de neconstituțională a fost aceasta procedere: căci din momentul, în care a alunecat discuțiunea pe acest teren chiar din partea așa numiților vechi parlamentari, au început bănuielele asupra intențiunilor ascunse, au început aceea scrutare necorectă a motivelor individuale.

(Va urma)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Budapesta în Martie 1879. În zilele ultime domnul profesor la academia de drepturi din Sibiu Dr. Adolf Demia a publicat ca „un fel de critică” a unei alte broșure a colegului său Dr. Oscar de Meltzl „Situatiunea Sașilor transilvăneni în Ungaria” o broșură intitulată „Cestiunea naționalităților din punct de vedere al etice de stat.”

Cetind aceasta broșură din peana surui Maghiar cu multă plăcere fusei voltate într'ensă despre o cestiune, tractată de regulă cu multă patimă nesănătoasă, prin judecare dreaptă, prin întreg tonul amical și totuși

curile vieței... fericirea vulgului nu se potrivește cu ideile marilor cercetători ai științei, numai luminând lumea, ei se află fericiți!

— Te înșeli, domnule Ellermann, dize doctorul cu voce serioasă, cât timp va mai rămâne o substanță nedescoperită, învățații nu vor fi fericiți.

— Și dacă toate vor fi descoperite?

— Atunci învățații vor perii, căci nu vor mai fi de nici o trebuință.

O șuerătură pătrundătoare vesti stația de Utrecht.

Conversația întreruptă pe un moment fii continuată îndată.

— Bine, domnule doctor, dize tinerul om, mărturisesc însuși, că călătoria D-tale înainta știința cu un pas gigantic.

— Așa cred și eu.

— Scopul, la care nizuiesci trebuie să fie foarte important.

— Se poate. Dar de unde presupui D-ta aceasta?

— Din prezența D-tale aici.

— Explică-te.

— Oh! explicația e foarte ușoară.

(Va urma.)

obiectiv, care caracterizează această scriere. Cu plăcere și recunoștință am vădut, că în fine un Maghiar adevărat respinge fanatismul maghiar și aceea aksiomă maghiară, că numai acela este bun patriot, care cu ori-ce preț caută a stărpi ori ce nu este pur maghiar, care urgiesce și hulesce pre acele națiuni nemaghiare, cari totuși încă formează bună parte a acestui stat, în care de atâta vreme la olaltă în bine și în rău trăim; care spre acest scop nici cele mai mârșave mijloace de asuprire, de corumpere nu disprețuesc.

Abstrag dela acele puține pasaje ale acestui libel, cari se ocupă mai direct cu critica indicată a unui alt libel, căci broșura d-lui Persz este cu mult mai preș de o simplă critică a unei scrieri și numai în consecințele sale într'adevăr formează critică lovitore, spre exemplu pe când dl O. de Meltzl în al seu libel onorează națiunea română cu antipatia sa, dl Persz cu simț adevărat nobil și demn pledează pentru armonie între toate naționalitățile, pentru armonie și dreptate.

Dar aceasta broșură are valoare de sine, de oare-ce autorul într'un stil foarte dibaci, cu ajutorul unei ironii furtive și foarte la loc dojenescă acel spirit de fanatism, de asuprire, de minciună și corupțiune, care tocmai astăzi este omnipotent și pare că încă tot nu și-a ajuns culmea. Cu cuvinte aspre, dar demne de obiect și provenite din inima indignată a unui om, care încă n'a pierdut stima față de drept și morală, caracterizează ticăloșia acesteia aksiome moderne, că politica este mai pe sus de morală, că în politică numai și numai egoismul este normativ. Într'adevăr cuvintele puternice ale autorului basate pe știința eternă te întăresc în disprețuirea politice moderne alias dreptul pumnului!

Domnul autor amintesc și despre așa numita ură, care domnesce între diferitele națiuni din patria noastră și susține, că o adevărată ură nu există decât doară în cazuri cu totul excepționale, mai ușor la indiviți, cari sub mantaua politice naționale au pățit fiasco cu speranțe individuale egoistice. Cât despre Români domnul autor are tot dreptul, cât despre Maghiari mă îndoiesc despre realitatea aserțiunii.

Într'adevăr Românul nici când n'a avut ură cătră vre-o națiune, fie ea ori și care, deși cu ori-ce ocaziune a respins din respicări de ai ori-ce parte au venit încercări de a înmulți aceste drepturi divine, cari natura deja le dă națiunilor. Românul nu uresce pre Maghiari, dar cu mândrie îndreptățită susține căși va apăra drepturile, cari regimul maghiar tocmai astăzi cu hotărîre funestă pare că vrea a le răpi.

Românul nu uresce pre Maghiari, dar pretinde dela dênșii ca să'l recunoască și stimeze naționalitatea sa, să'l recunoască ca egal. Românii vor frăție cu Maghiarii, dar frăție și amicitie deamă, sau poate oare există amicitie între asupritor și sclav?! Românul cu toate încercările de asuprire a Maghiarilor, cu toate nisuițele de a'i răpi chiar și limba, nu, el nu uresce pe Maghiari, ci i plânge, căci în orbia lor Maghiarii periclitează viitorul acestei țări, ale cărei splendoare cu astfel de mijloace nici când nu se va pute a-junge, ci numai prin o întoarcere desvârșită pe calea contrară, pe calea dreptății, a toleranței și a iubirei.

Calea dreptății, a toleranței și iubirei, care m'anda îndemnat la aceste șiruri. Da, aceasta este calea cea adevărată, calea singură mântuitoare, aceasta să fie devis'a patriotismului în acest stat, în care cu toții trebuie să trăim. Cu aceste vom trăi cum se cade și vom pute satisfacem chemării noastre, eară cu fanatism, cu urgisire rău vom trăi, căci acele nască rezistență analogă; cum strigi în pădure, așa și resună.

DL Dr. Persz susține, că mai cugeta ca dênșul mulți Maghiari. Credăceasta în onoarea națiunei maghiare, dar aceasta nu e destul, ci bine mi pare, că dênșul a binevoit ași ridica vocea până acum singură, dar puternică în marele public.

În sfârșit domnul autor face o propunere pozitivă. Provoacă pre Maghiari, Sași și Români, ca pe terenul social să se înfrățescă, căci politica modernă nu e bună de nimic. Aceasta idee merită toată recunoștința și foarte drept are autorul, că prin contact social mai des și mai intim și unii și alții și-ar modifica ideile lor poate cam esagerate și apoi cu puteri unite Maghiari, Sași și Români, s'ar putea lupta în contra tendințelor politice moderne, în contra nedreptății și a immoralității.

Sunt convins, că Românii cu plăcere vor primi această propunere, noi tot deauna am fost și suntem pentru amicitie reciprocă.

Să ni se dea mâna și o vom stringe. Dar să ni-o dea Maghiarii, să ni-o dea Sașii, căci deu mâna noastră a fost și este totdeauna întinsă spre frăție.

Dar prin aceste șiruri am voit numai a atrage atențiunea asupra acestei broșure. Rog pre publicul român a o ceti ca mine și îndresnesc a crede că fie-care va fi satisfăcut.

Eu din parte mi imi esprim părerea de rău, că dl Dr. Persz nu este publică în locul dlui Trefort! Să sperăm însă, deși speranța trebuie să fie slabă de oare-ce proiectul de lege pentru maghiarizare eri a fost prezentat casei deputaților și primit din toate părțile cu aplaus, să sperăm totuși, că și înțelepciunea domnilor dela regim se va arăta când-va și cum-va.

L. B. L.

Timișoara, 3/15 Martie 1879. (Catastrofa din Seghedin) este fără păreche în istoria omeniei și în Europa. Cine nu are ocaziune a o vedea cu ochii, ori a auđi cu urechile proprii descrierea ei și a celor întâmplare, nu poate crede în adevărul celor ce se pot scrie. E un lucru mai mult ca admirabil. Numai vehemența nediscriptibilă a elementelor, înpărechiată și cam spriginită de indolență, intrălăsarea și negrigrerea organelor publice au putut-o produce în mod așa grandios.

Apa când a erupt dëlma, a venit așa de repede, în cât omul în fuga mare nu putea merge mai repede de cât ea; ostășimea care vigila pe dëlme, când a erupt apa a căpătat ordin să se retragă în fugă (Laufschrift). Cu toate aceste apa i-a ajuns și chiar și pe comandantele ei, Escel. Sa Pulcz, i-a împresantat până la sept. Când a ajuns în oraș, a rupt tot ce i sta în cale. După 24 de oare dela intrarea ei, erau deja 1800 de case dărimate, eară oameni peste 2000 de capete înnecați, dară numărul acesta este numai minimal computat.

Autoritățile polițiane și celelalte, nu credeau de posibilă o așa vehemență din partea elementului, ba tot molcomiau publicul, astfel, încât locuitorii cei obosiți de luerul de mai înainte, cei bolnavi, neputincioși, etc. de cu sară se culcaseră și apa i-a aflat dormind, și i-a și îngropat îndată sub acoperișele lor. Sinagoga jidovească, biserica sêrbească, în centrul orașului sunt dărimate; spitalul cu bolnavi cu tot; institutul orfanilor cu orfani cu tot asemenea s'a dărimit și fundat sub unde. Se demințesc aceste ici colea din cutare parte oficioasă, pentru oare care cause, dar de giaba, căci sunt fapte — durere — complinite. Mii de martori oculari le întăresc!

Poporul întreg din Seghedin este într'o stare ce trece peste închipuirea

omului. Se ved families întregi stăc de câte 2—3 zile pe coperișul casei și cer ajutoriu, dar nu'l capetă pentru că sunt alții și mai periclități și ajutătorii aleargă cu preferință la acestea; alții stau pe câte un pom, ori arbore, și veđi că cade un pom, tot sub apă; când trec barcele cu câte unul sau doi înbărcați, veđi că din apă se întind mâni după barcă s'o prindă, să se mântue; dar veđă (lopata) trebuie să'i lovească peste mâni, ca să nu se inece și cei din barcă.

Încă peste 30,000 de oameni, fêmei, copii campează pe dëlma călăferate de lângă Seghedin, de la călădiua noaptea sub cerul liber, unii deculți, alții în cămeși, alte femei în dărerile de nascere, n'au avut timp nici încălțămintele ori îmbrăcămintele și și le apuce. Dar cine le poate descrie toate!

Din Seghedin întreg al Seghedinului nu vor mai rămâne de cât mult 100 de edificii, pentru că pământul, pe care sunt zidite este nêsipos, și cu doi metri mai jos decât patul Tisei; apa care și înainte de esundare în oraș eșia din fântâni afară, lucră de multe zile la temeliile lor, săsăpându-le și slăbindu-le, și astfel apa de inundațiune prin vehementul curs al ei, n'are decât să le clătine și împingă, pentru a le dărîma. Și afară de aceste apa ce a intrat în oraș n'are loc nici posibilitate de a se retrage, pentru că nivelul orașului, precum și al mării, este mai jos decât patul Tisei, din care a eșit, și astfel după un timp mai îndelungat doară numai cu mașinării se va putea îndepărta, eară până atunci tot meru va dărîma la edificii. Astăzi ne aduce cei sosiți scirea, că nici o palmă de pământ nu este uscată în oraș, ci pretutindenea este esundat, la locurile cele mai înalte de jumătate de metru, la cele mai jos de 3—5 metri de sus.

Toate satele și orașele aședate lângă linia călei ferate Seghedin-Timișoara sunt pline de nefericiți, în Timișoara sunt mai multe mii împărțiți și încortelați, și tot mai sosesc, deși nici aici nu mai este loc.

Ați face bine, dle redactor, să stăruiți a se forma comitete filantropice pentru acești nefericiți, cari se adune victuale ori bani și să se trimită d. e. la magistratul de aici carele ține ziua noaptea ședințele sale în permanență, procură și spedează victuale, în aceste privință și poame pământ sacă isvoarele, pentru că nu se poate produce atâta cât se recere.

Cei ce sosesc, trebuie hrăniți, cei ce stau încă sub cerul liber în Seghedin, încă au lipsă de mijloace de esistență, pentru că mijloacele de comunicațiune nu sunt de ajuns dar, nici nu se scie unde să'i transporteze cu graba.

P. R.

Caransebeș, în 5 Martie 1879. (Catastrofa dela Seghedin). Vă trâmă spre publicare următorul cerculariu, ce la esmis P. S. episcopul Caransebeșului:

„Prea onoraților părinți protopresbiteri, onorată preoțiune parochială și evlavioșilor creștin din eparhia de Dumneșeu scutită a Caransebeșului!”

„O soarte amară, o nespūsă nenorocire a atins orașul Seghedin și satele din împregiurul lui. S'au și împlinit 14 zile, de când locuitorii orașului Seghedin și a le satelor din împregiurului s'au luptat eroice în contra valurilor pustiitoare a le potopului. Însă toate încercările, toate luptele omenesci au fost zadarnice. Nimic nu a putut abate soarta cea îngrozitoare. Mercuri în 12 Martie nou la 3 oare după ameađi, torenții apei Tisa au rupt ultimile dëlme și au înecat tot orașul Seghedin. Catastrofa nu se poate descrie. Cătuș seamănă unei ruine. Sura de oameni și-au pierdut viața, eară alții toată

averea lor și astăzi sunt cerșitori. Paguba este enormă.

„Aproape la 70.000 de suflete perțându-și vatra lor, rețăcesc ca fugari în toate părțile și sunt espusi lipsei celei mai crâncene, ne având unde să-și plece capul!

„În fața acestei grandioase nenorociri cu inima înfrântă de durere vin a apela la simțul vostru creștinesc, iubiților preoți și creștini! și a vă roga pe toți fără deosebire bogăți și săraci, tineri și bătrâni de orice stare și meserie, ca fie-care după putință să alerge în ajutorul celor nenorociți prin vărsarea apelor din orașul Seghedin și împregiurului. Fie-care să contribuie spre acest scop în bani gata sau în hrană, în victualii cu ce va pute. A ajuta iute pe acești nenorociți este cea mai înaltă datorință creștinească, plăcută lui Dumnezeu. Toate colectele în bani și naturalii, să se predea comitetelor alese anume pentru adunarea acestor ajutoare, eară unde nu sunt alese comitete, ajutoarele să se dea la judele cercual administrativ al locului.

„Afară de acest grabnic ajutoriu, de care este lipsă în tot minutul, îndatorez cu deosebire pe preoțimea, comitetele și epitropiile parohiale, ca epitropiile parohiale în fie-care dominecă și serbătoare, până va înceta suprema lipsă de ajutorire, să poarte în fie-care biserică un tas separat și să adune cu el bani de îndurare dela creștini în favorul inundărilor prin vărsările de apă ale fluviului Tisa din Martie 1879; și acești bani de milă, preoțimea în înțelegere cu epitropii să-i trâmăie îndată la oficiul politic de cerc (szolgabiro), de care se ține comuna biserică, ce rënd cuitanța, de pe care să se ea o copie și să se trâmăie deadreptul mie.

„În fine vă aduc aminte, iubiților! că precum aurul se lămuresce în foc, așa și iubirea de aproapei se dovedește în dările necazului și ale nenorocirii, de aceea alergați fără nici o amânare în ajutoriu nenorociților vostri compatrioți cu tot, ce vă este în putință.

„Împărtașindu-Ve binecuvântarea arhierască sum

Caransebeș în 2,14 Martie 1879.

„Al Vostru tuturor voitor de tot binele

Ioan Popasu m. p.
episcop.

Preoțimea va publica acest circulariu în 3 dumineci sau serbători în biserică poporului adunat.

„Albina“

institutul de credit și de economii în Sibiu, după cum s'a anunțat deja și în „Telegraful Român“, și va ține adunarea generală pentru anul acesta la 28 Martie stil. nou. Între obiectele de pertractat se află și modificarea acelor §§ din statute, cari se referesc la emiterea scrisurilor fonciare, în sensul articolului de lege XXXVI din 1876. Ne pare rău, că onorabila direcție s'a oprit, în ceea ce privește modificarea statutelor, singur numai la paragrafi indicați. De doi ani încoace acționarii cer cu stăruință la toate adunările generale, ca statutele să fie supuse unei revisiuni și modificări mai pătundătoare. Și după noi au tot cuvântul a cere aceasta.

Administrarea averii fără nici o restringere, denumirea și destituirea oficianților de jos până sus, ficarea lefilor lor, până și deschiderea de filiale, precum cred unii, intră după statute în competența direcției; drepturile adunării generale se reduc la: a încuviința raportul direcției, a fică dividendele și prețul marcelor de prezență pentru domni din

direcție, și a face oare cari alegeri de puțină valoare. Se va întreba fiecine: cum a fost cu putință a se vota statutele în cuprinderea aceasta? Cum? simplu: s'a făcut propunere a se primi en bloc, și s'au primit. A spus aceasta publice în adunarea generală din 1877, un membru din Bănat, proprietar de 100 acții, mai adăugând că nici atunci nici de atunci încoace el nu a vădit statutele, deși institutul le tipări în mai multe sute de exemplare, spre a le ține — în archiva sa. În suși d. Babeș, carele luase parte activă la votarea statutelor, a declarat tot atunci că în urmă s'a convins și d-sa, prin studiu și experiență mai îndelungată, cumcă deși statutele au trebuință neapărată de o revisiune serioasă. Cu toate aceste, când lucrul ajunse la votisare, vre o trei deci și atâta de acționari cădura față de domni din direcție, cari dispuneau de câte 10 voturi fie-carele. Era în adevăr ceva straniu a vedea de o parte, cu cât zel domni din direcție își apărau poziția ce înșii și-o formase în statute, de altă parte cum acționarii se încercau a da năvală asupra acestei redute amenințătoare, fără altă armă decât cu biata — dreptate, cu carea astăzi nu o prea scoți la cale.

Tot așa s'a întâmplat acționariilor în anul următor 1878, și ne temem, că tot așa li se va întâmpla și în anul acesta; căci cine este la cărmă are sute de căi și mijloace pentru ași asigura majoritatea. Se vorbește, că direcția va cere de astă dată votul adunării generale pentru înființarea unei filiale, numai scim unde. Noi suntem de părere, că până nu se vor modifica statutele astfel, ca să se introducă în ele garanții mai tari pentru a se asigura interesele institutului și ale acționariilor, cu alte cuvinte până când adunarea generală nu va intra în toate drepturile, ce îi compet prin natura lucrului, până atunci votul cerut să nu se dea. Astăzi, când vedem atâtea institute cădând sau încal sguindu-se în esistența lor din cauză că nu au fost conduse și supravegiate cu rigorositate recerută, nu putem fi destul de precauți în punctul acesta.

Cei ce se supără, pentru că se iau măsuri de precauțiune în cartea abuzurilor, ce s'ar pute întâmpla, aceia nu pot fi „curați la inimă.“ Eacă pentru ce credem noi, că este de datorința acționariilor a participa cât mai numeroși la adunarea dela 28 Martie; ear acei, cari nu ar pute lua parte în persoană, să nu lipsească ași alege încai plenipotenți, și anume în persoanele acelora, despre cari sunt convinși, că au în vedere singur numai interesele institutului și ale acționariilor. Învitarea dăce în privința aceasta: „dd. acționari, cari în sensul §-lor 22, 23 și 24 din statute voiesc a participa la adunarea în persoană sau prin plenipotenți, sunt rugați ași depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual dovedile de plenipotență cel mult până la 25 Martie 1878 st. n. după ameați la 6 oare.“ Precum se vede, statutele îngreunează cât numai se poate participarea la adunarea generală. Sălișteanul d. e., care posedă o acție și voiesc a lua parte la adunare, nuși poate aduce acția cu sine, ci caută să o pună pe postă cu 4 dăle înainte de terminul adunării. Cu toate aceste să nu ne disgustăm; să ne supunem și greutăților acestora în interesul causei.

Acționarii din afară, cari nu pot participa la adunare în persoană, să trimită acțiunile lor la cassa institutului, de umpreună cu plenipotența recerută, umplându-o însă mai întâiu cu numele persoanei de încredere, și avilând în același timp și pre plenipotent, încai prin o cartă de corespondență, despre cele întâmplate. „Albina“ este în felul seu singurul institut românesc cu un capital mai considera-

bil. El poate face mult bine poporului nostru; să grijim deci, ca să nu se încube în organismul seu defecte, cari ar pute să-i pericliteze esistența.

Vor dăce cei interesați, că se jignesce creditul institutului vorbind în public de neajunsuri ca cele menționate. Noi credem din contră, că creditul institutului va crește, când publicul va vedea, că sunt oameni, cari se interesează de prosperarea institutului și observând scăderi, se încearcă a le delătura.

Un acționar.

Varietăți.

* Escelenția Sa Înalt Preasântitul arhieriscop și metropolit Miron Romanul a sosit aici cu trenul de eri (7 Martie) dela Budapesta.

* (Catastrofa din Seghedin). Seghedin în 16 Martie n. Astăzi s'a sèvresit în mod oficial controlarea caselor surpate. Resultatul a fost următoriu: în partea orașului numită „Rochus“ mai stau încă 14, în orașul de sus 56, în orașul de jos 8 case, în orașul intern 182 case, adecă numărând și gara laolaltă 261 case. Câte case s'au surpat se pot ușor socoti prin o simplă subtracție a numărului pomenit dela numărul total de 9700 case, de care a dispus Seghedinul! Sub astfel de împregiurări nu e de mirat, că toate declarațiunile organelor guvernului, ce se află aici în loc, află numai puțină credință, declarațiunile adecă: Seghedinul — precum a declarat ministru president Tisza în parlament — va trăi... Seghedinului, așa se ține aici, numai un împrumut uriaș îi poate ajuta.

Tisa a scăzut astăzi cu 2 policari. Dela starea cea mai înaltă a apei Tisa cu 1 urmă și 2 policari. Egalitatea nivelului între apa Tisei și între apele, ce inundă orașul și împregiurimea, până la oara aceasta încă nu este stabilită, diferența fiind de 1 1/2 urmă.

La cercetarea caselor surpate, ce s'a început astăzi, tot mai multe cadavre se scot la lumină. Și astăzi după ameați s'au transportat cinci nenorociți morți la Seghedinul-Nou.

* (Postal). Este de ocupat postul de oficial postal pre lângă obligământul, de a depune o cauțiune de 300 fl., și pe lângă dreptul, de a trage o leafă anuală de 600 fl. v. a. și 100 fl. bani de quartir. Eventual este de ocupat postul unui practicant la postă cu adjutul anual pr. 300 fl. v. a. Toți doritorii, de a ocupa vre-unul din aceste posturi au săși adreseze suplicile lor la direcțiunea postală în Sibiu în termin de 3 săptămâni.

* (Navigațiunea viitorului). Înainte cu câți va ani, d. Winans, din Baltimore, America, inventă un vas căruia i-a dat numele de vas-țigară. El speră să obțină prin acel vas iuteală estra-ordinare. Dar experimentatorul muri fără să și fi realizat visul și după ce cheltui milioane spre a construi, lungi, scurta, lărgi și schimba vasul seu într'o sută de moduri. Fii lui Winans au continuat experiențele începute la Baltimore și se cred în punctul de a atinge rezultatul atâta timp căutat. Ei au terminat desemnurile unui vapor, a cărui construcțiune va fi întreprinsă în curând. Acel vapor va avé 1,200 picioare lungime. Dinapoi se va rădica un turn, înalt de 150 picioare, ai cărui părăți interiori vor forma un cilindru sec, traversat de o greutate enormă, care se va pute sui și cobori după voință. Cu această greutate, ce va fi regulată după starea mării, se va preveni ori-ce mișcare de balansare, a vasului. Acest vas monstru va fi prevăcut cu mașini de forță de 100 mii cai și mișcat de doue alice gemene, instalate dinapoi dedesubt. Inventatorii cal-

culează, că iuteală mijlocie va fi de 23 mile pe oră.

* (Mâncat de Chițcani). „Odeskij Wjestnik“ anunță următorul eveniment important: În 14 Februarie un lucrător din Odessa anume Jegor Stepenco a lăsat într'o dimineață, plecând la munca dălnică, pe mama sa, care era așa de bolnavă, încât nu se putea scula din pat, nici chiar a se mișca. Când el se întoarse sara dela lucru, se apropiă de pat și o întrebă cum se află. Bolnava nu răspunse. El strigă mai tare, dar tot tăcere. Creșdând că doarme, se apropiă mai mult, se plecă pe pat și oicoană grozavă i isbi vederea. Mama lui nu mai avea față. Mai uitându-se vedu că ambii ei ochi, nasul până la rădăcină și fălcile de jos până la limbă, erau mâncate de șoareci mari. Mănilor, picioarelor, umerii asemenea erau roase până la os; cu un cuvânt mai tot corpul nenfericitei era mâncat de Chițcani.

* (Împărăteasa Charlotta) veduva lui Macsimilian fostul Împărat de Mexico, despre care nu s'a mai audiat de mult nimic, a fost subiectul principal, cu ocazia incendiului de deunăți al palatului Tervueren. În această privință se scrie din Bruxel cu data 20 ale curente: Eri dimineață a fost silită Împărăteasa Charlotta de a fugi din palatul Tervueren, în care a locuit șapte ani din cauză că la 5 1/2 oare a izbucnit focul. Aproape toți locuitorii palatului se aflau încă în paturi, astfel încât izbucnirea focului a provocat o mare confuzie. Împărăteasa, care locuia în aripa dreaptă a palatului a trebuit să fie scăpată neîmbrăcată, și a costat multă osteneală pentru a face să înțeleagă nenorocita Împărăteasă în ce pericol se află. Mai întâiu s'a opus de a părăsi asilul seu atât de iubit, dar după îndemnul și rugămintele tuturor a cedat, exclamând mereu: „Sirmanul meu palat!“ Împărăteasa a fost transportată mai întâiu la familia medicului ei care locuesce în apropiere și unde a fost primită cu cea mai mare amabilitate. Curând după aceasta sosi regina Belgiei în cea mai mare fugă într'o trăsura deschisă venind din Laeken, pentru a duce acolo și pe Împărăteasa. La 11 oare, Împărăteasa însoțită de doctorul alienaților, sosi la palatul Laeken, unde regele Leopold pregătise tot pentru a primi pe sora sa. Palatul Tervueren a ars cu desăvârșire, fără a cunoaște până ađi motivul incendiului. Paguba se urcă aproape la un milion de franci, căci nu s'a putut scăpa nimic din scumpele obiecte cari le conțineau.

* (Orașul Sulina) s'a declarat prin decret domnesc de port deschis. Toate obiectele și mărfurile de proveniență străină intrate pe apă, sunt scutite de tacele vamale.

Stupăritul.

Între isvoarele mari și mici a le bogăției naționale și private se poate numera și stupăritul, care este ocupațiune foarte plăcută poporului român. Acest ram de economie să practisează de mult timp din partea țeranilor nostri, durere însă! că acesta, în tocmai ca și cultura pomilor, a suferit și suferă multe calamități provenite numai din oare-cari prejudețe și datine, pe cari țeranii nostri le-au primit drept moștenire dela părinții și străbunii lor.

Țeranii nostri nu și basează cultivarea albinelor pe oare-care cunoștință sigură, ci se mărginesc, în lipsa acestora pe lângă datine, cari de multe ori sânt defectuoase, și pe lângă experiența proprie; experiența pretinde timp îndelungat, și așa până a nimeri calea cea adevărată în loc de progres să face regres.

O neșitate imperativă a simțit

poporul român în anii trecuți, de un manual în care să se arete noțiunile generale, în parte și cele speciale a le pomologiei. Aceasta necesitate fu delăturată în an. 1877 prin darea manualului: „Pomăritul de d-nul D. Comșa“ care fu salutată și primită cu căldură din partea tuturor amătorilor acestui ram de economie în genere și a învățătorilor în specie, cari sunt obligați a propune practice elevilor acest studiu frumos și interesant.

De când a apărut acest manual pomăritul a început a și lua un avânt însemnat, delăturând și curățind prin factorii sei, din spini ce au prins rădăcini pe acest teren.

Acum dar, prin ajutorul aceluși manual, să sperează, că peste vre-o câțiva ani numai unde se poate vom vedea casele țeranilor încungiurate de grădine frumoase și bine lucrate, spre care poporul dela natură are o pasiune deosebită.

Nu încapă îndoială, că tot o astfel de necesitate a avut și are poporul român încă de un alt manual prin care să se introducă la o cultură rațională și a albinelor, cari pe de o parte desvoaltă gustul estetic al omului, ear pe de altă parte l'ajută la mijloacele materiale, dându'i mierea și ceara drept recompensă pentru neînsemnata osteneală, ce o are acela cu ele.

Per tangentem s'a făcut în Nr. 22 al acestui prețuit și din acest an unele îndigitări prin dnul D. Comșa despre aceea, că cum? și unde? să se așeze stupii. Aceste îndigitări, salutate cu bucurie, vor contribui în parte la delăturarea unor rele, la cari sunt espuși stupii din cauza locului celui nepotrivit cu natura lor.

O mare lacună ar umplea fie dl Comșa, care, cred că și va fi având materialul gata din acest ram economic, fie ori-care alt individ, care și va fi având noțiunile sale pe acest teren, dic o mare lacună ar umplea prin edarea unui atare manual prin care să i se facă poporului cunoscut noțiunile de cari are lipsă la cultura stupilor.

Realisându-se această dorință comună și combinând apoi pomăritul cu stupăritul ce stau în oare-care necesse vom pute clădi un edificiu solid pe o basă solidă și astfel se vor delătura obiceiurile înruginite în cultura acestor 2 rami de economie; ear osteneala d-lui autor va fi recompensată prin buna primire, ce o va întâmpina un atare manual la publicul român.

Simon în 4 Martie 1879.

Ilariu Reit m. p. învățător.

Bilanțul

Institutului de credit și de economii „Albina“
cu 31. decembrie 1878.

Active:

	fl.	cr.
Cassa în numerar	42,027.54	
Monetă	390.78	
Portfoiul		
schimburi de bancă fl. 609073.50		
schimburi de obligațiuni dela reuniuni de credit . . fl. 41.426.63	650,500.13	
Împrumuturi pe ipoteci	29,287.99	
Credite ficse	57,347.20	
Împrumuturi pe efecte	560.—	
Efecte, după specificațiune	17,374.75	
Debituri și interese restante	58,061.93	
Realități	25,370.60	
Spese de fundare . fl. 4,200.		
după amortisare de „ 1,400.	2,800.—	
Mobilierul	2,135.15	
după amortisare de „ 213.51	1961.64	
	fl. 885,642.56	

Sibiu, în 31 Decembrie 1878.

Paul Dunca m/p., **I. Popescu** m/p., **V. Roman** m/p., **Romul Petric** m/p.,
membru de direcțiune. membru de direcțiune. director executiv. contabil.

Subsemnatul comitet am examinat bilanțul present, și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății purtate în bună ordine, l'am găsit în consonanță cu aceleși și în toată regula.

Sibiu, 6/18 Martie 1879.

Comitetul de revisiune:

August Sennor m. p. **Anton Schiau** m. p. **Dr. Aureliu Brote** m. p. **Ioan Crețu** m. p.

Contribuiri pentru nenorociiți din Seghedin.

A. Lista între membrii consistoriului arhidieceșan gr. or.

Nicolau Popea, archim. și vic. archiepiscop 10 fl., Dr. Ilarion Pușcariu, protos. 5 fl., Ioan Hania, protopresb. 5 fl., Moise Lazar protopresb. 5 fl., Zacharia Boiu, protopresb. 5 fl., Nicolau Cristea, protopresb. 5 fl., Ioan Popescu, protopresb. 5 fl., Dimitriu Cunțan, presbiter 2 fl., Elia Măcelariu 5 fl., Constantin Stezariu 5 fl., Antoniu Bechnitz 4 fl., Dr. Ioan Nemeș 5 fl., Dr. Dimitriu Răuciu 3 fl., Dr. Ioan Borcia, fisc. cons. 3 fl., Nicănor Frateș, secr. cons. 5 fl. Suma 72 fl.

B. Lista la institutul de credit și economii „Albina.“

Institutul de credit „Albina“ 100 fl., Iacob Bologa 5 fl., Paul Dunca, cons. gub.

pens. 10 fl., Parteniu Cosma, advoact 10 fl., Gregor 8 fl., V. Roman 5 fl., npp. 1 fl. Suma 139 fl. La oaltă cu totul 211 fl., cari în 3/15 Martie a. c. s'au și înaintat la locul destinațiunei.

Bursa de Viena

din 19 Martie n. 1879.

Metalicele 5%	64 50
Împrumutul naț. 5% (argint)	64 70
Împrumutul de stat din 1860	117 75
Acțiuni de bancă	792 —
Acțiuni de credit	246 25
London	117 20
Argint	— —
Galbin	5 54
Napoleon d'aur (poli)	9 32 1/2

Economic.

Arad, 15 Martie n. Negoțul bucatelor în săptămâna trecută și din cauza marilor inundații cu deosebire însă a catastrofei dela Seghedin a fost tare ani-

mat. Prețurile lor s'au ureat cu câte 15—25 cr. v. a. la maza met. Așa s'a vândut în special. Grâul după calitate cu câte fl. 6.80—9 pro m. m. Săcară fiind puțină cu câte fl. 5.25—5.30; Orzul a fost căutat și plătit cu fl. 5.30—5.35; Ovșul nefiind căutat s'a plătit cu fl. 5.25; Cucuruz a fost puțin dar căutat și s'a plătit m. m. cu câte fl. 4.30—4.40; Spirtul s'a ținut la prețurile din săptămânile trecute. A trecut adecă 100-a de litre % cu fl. 25.50—26 fără vas și cu fl. 28.50—28.75 cr. cu vas cu tot.

Medias, 13 Martie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5.20—6.; Grâu săcăreț fl. 3.20—3.60; Săcară fl. 3.20—3.40; Ovș fl. 2.—2.50; Cucuruz fl. 2.50—2.75 Sămânță de cânepă cu fl. —.—5; Fasole fl. 4.—4.90; Cartofi noi fl. —.—2; Fân fl. 1.40—1.60; Cânepă fl. —.—; Slănină pro 100 chilo: fl. 70; Unsoare de porc fl. 65—70; Sunde luminări fl. 40—53; Spirt pro grad 10 cr.; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc 40—44 cr.; carne de vițel cr. 40—44; carnea dela un miel întreg fl. 1.40—2; oaie 10 de 10 cr. Tergul a fost binișor cercetat, și drumurile încep a se face mai bune.

Budapesta 15 Martie n. Timpul pe la începutul săptămânei se arăta de tot primăvăratice frumos între + 11° până + 12° R. Pe la mijlocul ei însă timpul s'a schimbat și cu încetul deveni furtunos. Termometrul a scăzut cu rapiditate până la +6° R., mai în urmă termometrul arătând la 0 a început o temperatură plină de ploii și furtune. Sâmbăta trecută s'a liniscit timpul, a intrat o răceală repede, s'a făcut frumos și așa săptămâna trecută și-a încheiat cursul cu un timp frumos, plăcut și fără nici un vânt. Durere însă că temuta catastrofă a inundațiunei a năvălit încă din 11 a. c. asupra cetății Seghedin; peste ruinele ei se isbesc valurile înfricoșate ale Tisei și acum domnesce o frică panică, că fluviul acesta o să înmormenteze și orașele: Senteș, Ciongrad și Hodmezö-Vásárhely în valurile lui nemiloase. Sute de mii jugere din pământul cel mai bun de cultivat sunt deja total inundate, apa trece peste dênsele cu furie și domnesce primejdia, că aceste o să fie pentru totdeauna prefăcute în noroaie și gloduri, ce nici odată nu se vor mai pute stîrpi și prefăce earăși în pământ productiv. Ce dimensiuni va lua inundarea dacă se vor rupe mai multe stavile, nu se poate prevedea nici spune. Și Save încă s'a umflat colosal și a inundat deja de nou foarte mult loc. Pe cum se vede trebuie să fim pregătiți la multe nedumeriri și primejdii. Sămânatul de primăvară a început a înainta. Negoțurile peste tot sunt cu mult mai vioaie ca mai înainte.

Negoțul cu bucate a fost între toate de astădată mai bun și mai vioiu. Prețurile lor s'au suit la fie-care majă metrică cu câte 20—25 cr. v. a. S'au vândut în special:

Grâu la 80—85,000 m. m. cu câte fl. 9.65—9.50 cr. v. a.

Săcară la 3000 m. m. cu fl. 6.20;
Orz la 3000 m. m. cu fl. 5.25—7.75;
Ovș la 2000 m. m. cu fl. 5.60—5.70;

Făina a trecut foarte multă fiind căutată numai de străini cum a fost și mai înainte, dară acum s'au îmbulzit chiar neguțătorii indigeni a o cumpăra cu o rapiditate ne mai pomenită de multă vreme.

Lânile fiind căutate numai de neguțătorii indigeni n'au avut prea mare trecere și s'au vândut la 9500 chilogramme cu câte fl. 1.90—3.30 cu deosebire la fabricanți;

Porcii s'au mai scumpit. Între 64,290 mii de capete s'au aflat de vânzare din România 1610 și din Transilvania 440 de capete.

Unsoarea de porc a trecut bice plătindu-se cu 48 fl. fără, eară cu 50—51 fl. cu vas cu tot.

Slăbina s'a vândut după calitate cu fl. 39—45; untura cu fl. 45—46.50;

Peile de astădată a trecut foarte tare deși au fost mai scumpe ca în rândurile trecute. Au trecut la 15,000 de dărabe între cari cele din Transilvania cu câte fl. 130—140, și cele din Bănat cu câte 118—120 per 102 dărabe. Părechia însă după calitate cu câte fl. 11—14.50.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 29 Martie și 29 Aprilie imob. rămasului după Onu Bichș în Hașag (jud. cerc. Medias); în 5 Mai și 11 Iunie imob. lui Costan Pora și Petru Söcs în M. Szt. Anna; în 5 Mai și 11 Iunie imob. lui Benjamin Szabo în Gerlicze; în 2 Mai și 9 Iunie imob. lui Adam Kancz în Bazid (trib. M. Vásárhely); în 8 Aprilie și 8 Mai imob. lui Stefan Varadi în Orman (jud. cerc. Gherla); în 7 Aprilie și 7 Mai imob. lui Șofron Popa în Veza (jud. cerc. Aiud); în 7 Mai și 6 Iunie imob. erariului cesreg. în Sânt-Ioana (jud. cerc. Gherla); în 26 Martie imob. lui Anton Iacob și sofi în Orăștie (trib. Deva); în 22 Martie imob. lui Isac Bucur în Șalcău (jud. cerc. Medias); în 16 Aprilie și 16 Mai imob. lui Simion Cioban în Tăureni (jud. cerc. Aiud); în 16 Aprilie și 16 Mai imob. lui Petru Rusan în Cricău; în 16 Aprilie și 16 Mai imob. lui Nicolae Șandru în Tibru; în 29 Martie imob. lui Mihail Girtlingea în Făgăraș (jud. cerc.); în 8 Aprilie și 8 Mai imob. și mobilele Mariei Konec și sofi în Șomcuta mare (jud. cerc.); în 26 Martie și 30 Aprilie imobilele lui George Oliginar în Feldioara (tribunal Brașov); în 9 Aprilie și 9 Mai imob. lui Vasile Șarlea în Micăsasa (jud. cerc. Medias); în 8 Aprilie și 8 Mai imob. lui George Cristian în Nagybánya (jud. cerc.); în 21 Martie imob. lui Gavrilă Andreș în Năsăud (jud. cerc.); în 12 Aprilie imob. lui Efraim Vertelean în Cara (tribun. Cluj); în 16 Aprilie imob. lui Samuilă Ban în Aiud (jud. cerc.).

Nr. 55/1879.

1—3

EDICT.

Rachila Tudur Curea din Apoldul superior, legiuita soție a lui Vasile Pătruș din Turnișor, carea aproape de 4 ani a părăsit cu necredință pre bărbatul ei, pribegind prin lume fără a se scii ubicațiunea ei, se provoacă a se presenta în termin de un an înaintea subsemnatului scaun ppresbiteral, căci la din contră, procesul divorțial intentat de bărbatul ei, se va pertracta și decide și în absența ei.

Mercurea la 5 Martie 1879.

Dela scaunul ppresbiteral al Mercurei.

I. Droc m. p. adm. prot.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

A X-a adunare generală ordinară

va avé loc **Duminică în 30 Martie 1879** c. n. la 3 oare după prânz în casa proprie (strada Csnădiei Nr. 5).

Obiecte:

1. Darea de samă despre afacerile anului 1878 și bilanțul anual.
2. Raportul comitetului de revisiune.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.
5. Sortiri de obligațiuni a le fondului de întemeiere.

Sibiu, în 1 Martie 1879.

[10] 3—3

Consiliul administrativ.